

Verzoek van de Pretura di Pordenone van 18 oktober 1995 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen T. Morellato en USL nr. 11 te Pordenone

(Zaak C-358/95)

(96/C 16/13)

De Pretura di Pordenone heeft bij beschikking van 18 oktober 1995, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 november 1995, in het geding tussen T. Morellato en USL nr. 11 te Pordenone, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

— Moeten de artikelen 30 en 36 van het EEG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat daarmee onverenigbaar is de Italiaanse wettelijke regeling inzake de verwerking van en de handel in granen, meel, brood en deegwaren (wet nr. 580 van 4 juli 1967), voor zover deze regeling de handel in diepgevroren volkorenbrood verbiedt, wanneer:

- het vochtgehalte hoger is dan ingevolge artikel 16 is toegelaten,
- het gehalte aan korrels lager is dan ingevolge de bepalingen van artikel 16 in samenhang met artikel 7, derde alinea, is bepaald,
- een niet-toegelaten ingrediënt, namelijk zemelen, is toegevoegd;

moeten deze wettelijke bepalingen dus worden beschouwd als kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking in de zin van artikel 30?

- Zo ja, kan de Italiaanse Staat zich ter bescherming van de volksgezondheid in casu op goede gronden beroepen op de uitzonderingen waarin artikel 36 van het EEG-Verdrag voorziet?
- Dient de Italiaanse rechter de Italiaanse wettelijke regeling buiten toepassing te laten?
- Dient het in de Franse Republiek geproduceerd brood zoals hierboven beschreven in Italië tot het vrije verkeer te worden toegelaten?

Beroep, op 23 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-360/95)

(96/C 16/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 november 1995 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Gouloussis en B. Vilá Costa, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens de artikelen 5 en 189 van het EG-Verdrag, door niet binnen de voorgeschreven termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 91/371/EEG van de Raad van 20 juni 1991 inzake de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche ⁽¹⁾, of subsidiair, door de Commissie niet tijdig van die bepalingen in kennis te stellen;
2. verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge het verbindende karakter van de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag zijn de Lid-Staten gehouden, vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn de maatregelen te treffen die nodig zijn om aan de tot hen gerichte richtlijnen te voldoen. Bedoelde termijn is reeds op 4 juli 1993 verstreken, zonder dat Spanje de noodzakelijke bepalingen heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 205 van 27. 7. 1991, blz. 48.

Beroep, op 23 november 1995 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-361/95)

(96/C 16/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 november 1995 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Gouloussis en B. Vilá Costa, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens de artikelen 5 en 189 van het EG-Verdrag, door niet binnen de voorgeschreven termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) ⁽¹⁾, of subsidiair, door de Commissie niet tijdig van die bepalingen in kennis te stellen;
2. verweerder in de kosten te verwijzen.